

казано поступова інтеграція в правовий і економічний простір ЄС і можливість активної участі в різних сферах ЄС, що пропонуються Східним партнерством, згідно зі статтею 49 Угоди про ЄС є конкретною підготовкою до вступу в ЄС.

Другою стверджується, що Східне партнерство не передбачає інструментів для підтримки швидкого економічного розвитку України та ще багато з того, що містить програма Східного партнерства, в Україні вже почало робитися чи навіть зроблено, а саме: підтримка регіональних енергоринків, енергоефективності та відновлювальних джерел енергії, зміцненні приватного сектора, сприяння малому та середньому підприємництву, напевне, є все ж таки конкретним внеском у економічний розвиток.

Східне партнерство сприятиме поштовху реформ, об'єднанню ринків і суспільств, що зробить свій внесок у покращення рівня стабільності та протидію загрози виникнення нових ліній розподілу на континенті.

Пузаненко В.В.

Національна юридична академія України ім. Ярослава Мудрого

ДЕЯКІ АСПЕКТИ РЕГУЛЮВАННЯ ПЕРЕСТРАХУВАННЯ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ

Актуальною темою для дослідження є ті нові потреби та вимоги, які міжнародна економічна криза ставить для правового регулювання економіки. Особливо актуальним це є для перестрахування, яке нормативно майже не врегульоване.

Дослідженням перестрахування займалися такі науковці, як М.І. Брагинський, С.В. Дедиков, Д.А. Ждан-Пушкіна, Г.Ф. Шершеневич, В.А. Сухов, А. Чураков, В. Серебровський, К.Ю. Бубнова, А.К. Івлева, Ю.Б. Фогельсон, В.К. Райхер, Т.В. Татаріна, П. Вержбицька, Н.Б. Пацурія, К.Г. Семенова та інші. Але питанню вимог до суб'єктів перестрахової діяльності увага майже не приділялася.

Метою нашого дослідження є відповідь на питання, які саме вимоги ставляться до суб'єктів перестрахової діяльності законодавством Європейського союзу та які зміни слід внести для оптимального варіанту нормативного регулювання перестрахування. При відповіді на вищезазначені питання, на нашу думку, слід виходити з тих особливостей, які має на даний момент перестраховий ринок. До них варто віднести глобалізацію перестрахового ринку, денаціоналізацію стандартів, інформатизацію і введення складних ІТ-систем, ріст домінування на ринкові міжнародних фінансово-правових груп та інші.

В Європейському Союзі перестрахування регулюється директивою 2005/68/ЄС «Про ведення перестраховальної діяльності і про внесення змін до директиви Ради 73/239/ЕЭС, 92/49/ЕЕС, прийнятою 16 листопада

2005 року Європейським парламентом і Європейською Радою, а також директивою 98/78/ЄС і 2002/83/ЄС»(далі — Директива). Зазначена Директива встановлює рамки регулювання діяльності по перестраховуванню на території країн-учасниць Європейського Союзу і Європейського економічного простору (далі — Співтовариство). Дозвіл на ведення діяльності по перестраховуванню обумовлений отриманням ліцензії у відповідному органі країни-учасниці, в якій розташований перестраховик. Ліцензії видаються як у випадку, якщо перестраховик клопоче про отримання ліцензії до початку ведення діяльності по перестраховуванню, так і після цього. У Директиві також визначається організаційно-правова форма, яку перестраховик зобов'язаний дотримати. Необхідно щоб перестраховик був зареєстрований або як акціонерне товариство, або у формі так званого Європейського товариства (компанії), як визначено в ухвалі Ради № 2157/2001 і директиві Ради № 2001/86/ЄС. Нормативна основа, що регламентує діяльність європейської компанії, є загальною тільки в тому випадку, якщо це стосується регулювання, визначеного європейським правом. У решті питань можливе диспозитивне національне регулювання. Можливо, що в окремих деталях кожна країна-учасниця матиме різне правове оформлення.

Директива Ради 64/225/ЄЕС скасувала обмеження на право свободи здійснення підприємницької діяльності і свободи надання послуг у сфері перестраховування, що пов'язані з місцезнаходженням перестраховика. Проте, вона не скасувала обмежень, які пов'язані із певними неузгодженостями, що виникають між національними умовами держав-членів відносно нагляду за перестраховуванням. Дана ситуація призвела до існування в рамках ЄС різних за рівнем нагляду перестрахових компаній, що створило об'єктивні перепони щодо визначення: типу перестрахових зобов'язань, визначення активів перестраховиків, вимог до маржі їхньої платоспроможності та інше.

Саме це обумовило необхідність прийняття Директиви 2005/68/ЄС. Директива 2005/68/ЄС в статті 1 визначила поняття перестраховування як діяльності, що полягає у прийнятті ризиків страховою компанією або іншою перестраховою компанією, та встановлює наступні обов'язкові умови для перестрахових компаній з метою проведення ними діяльності із перестраховування: обов'язкове отримання ліцензії на право здійснення операцій із перестраховування (ст. 3 Директиви 2005/68/ЄС); для започаткування діяльності та з метою отримання ліцензії надавати компетентним наглядовим органом держави-члена місцезнаходження схему операцій, яка повинна включати в себе наступні елементи: перелік ризиків, які перестраховик має намір покривати; види перестраховування; керівні принципи ретроцесії; умови стосовно мінімального гарантійного фонду; оцінку адміністративних затрат; додатково на перші три фінансові роки власної перестрахової діяльності перестраховик подає наглядовим органом держави-члена місцезнаходження бізнес — план, який має містити: оцінку управлінських видатків; розрахунок премій (вкладів, вимог); розрахунок маржі платоспроможності; бухгалтерський баланс; можливість оскарження рішення наглядових органів держав-членів місцезнаход-

ження, стосовно відмови у видачі ліцензії; обов'язковість подання перестраховиками щорічної та періодичної фінансової і бухгалтерської звітності до відповідних державних органів та відповідні статистичні дані до компетентних органів держав-членів місцезнаходження; забезпечити належний рівень (маржу) платоспроможності; забезпечити наявність гарантійного капіталу, який не повинен бути меншим суми еквівалентної 3 000 000 євро. Відповідно до ст. 40 Директиви 2005/68/ЄС, у разі, якщо маржа платоспроможності стане нижчою від мінімального розміру гарантійного капіталу, слід надати наглядовим органом держави-члена.

Прослідковується загальносвітова тенденція до більш детальної правової регламентації суб'єктів, які здійснюють перестраховування, ніж, власне, самих умов укладення договору перестраховування. Але, на відміну від країн Європи, в нашій державі, як і в інших країнах СНД, на договір перестраховування поширюється правовий режим страхування, що суперечить загальприйнятим звичаям та природі договору перестраховування.

Фелечко О.С.

Національний університет «Одеська юридична академія»

ІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНИ ДО ЄС: МОЖЛИВОСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Сучасні тенденції світового розвитку ставлять перед Україною нові проблеми та потребують від неї активної участі в їх рішенні.

Характерною рисою сучасного світового соціально-економічного розвитку є бурхлива динаміка інтеграційних процесів у світі та Європі. Нові можливості для поглиблення співпраці.

Європейська інтеграція і членство в Європейському Союзі є стратегічною метою України тому, що це є найкращим способом реалізації національних інтересів, побудови економічно розвинутої і демократичної держави, зміцнення позицій у світовій системі міжнародних відносин.

Для України європейська інтеграція — це шлях модернізації економіки, подолання технологічної відсталості, залучення іноземних інвестицій і новітніх технологій, створення нових робочих місць, підвищення конкурентної спроможності вітчизняного товаровиробника, вихід на світові ринки, насамперед на ринок ЄС.

Важлива умова входження України до світового ринку, європейського простору — це відповідність українських норм європейським стандартам.

Ось висвітлені соціальні стандарти ЄС, які гарантують гідний рівень життя. Але і ці стандарти поки що мінімальні: тривалість життя — до 85 років; письменність населення — 100%; середня кількість років навчання — 15 років; реальний валовий продукт на душу населення (мінімум) — 400 — 4000 (максимум) доларів; співвідношення 10% найбагатших до 10%